

KOVÁCS SÁNDOR IVÁN

KOMOLY JÁTÉKOK

(1. Szauder József tréfáiból, 2. Két magyar zászlósúr, Tolnai Gábor és
Tarnai Andor, 3. Idrizi Osman, az ozalyi gyümölcsáros)

Zene, folklór

Kállai-kettős, Psalmus Hungaricus: magyar népballadák — Balladagyűjtő: Kodály Zoltán — Haydn: Máté passió — Kriza János: Tövises és rózsák — Kármán Kata: népballada — Verdi: A Rajna kincse — Reneszánsz zenei újdonság: a grogrían — Liszt: Psalmus Hungaricus — Jancsó Miklós: Üvöltő szelek — Várkonyi Zoltán: Egy magyar nábob — Mai képzőművészek: Munkácsy, Feszty — Chopin: Kék Duna, keringő — Liszt: Sz-dur keringő — Sopen — A középkor jellemzője: a barokk

Névtévesztések

Bacsányi Ferenc — Dohnányi Jenő — Szokolai László — Bracsay Ábrahám — Wekerle István — Bessenyei Ferenc — Kölcsey Mihály — Toldy Miklós irodalomtörténész — Szkhárosi Horváth Ádám — Virág Péter ódaköltő — Káldy Márk — Dávid Kis Ferenc — Sztárai János — Kisfaludy Stróbl Károly — Gyomlai Artúr — Bárdossy László zeneszerző — Laskai Lajos — Köveczi Béla — Graniczey Tibor.

V. KOVÁCS SÁNDOR

Saunder Józsefnek: 1981. jún. 17.

KOMOLY JÁTÉKOK

Szauder József tréfáiból

Tizenegy éve, 1975. augusztus 7-én, 59 éves korában halt meg Szauder József. A Népszabadság nekrológja pontosan fogalmazott: „Jelentős életművet hagyott ránk. A felszabadulás utáni marxista irodalomtudomány egyik legfontosabb teljesítménye az övé. Emlékét megőrzi tanítványai...” Klaniczay Tibor pedig így búcsúztatta augusztus 14-én, a Farkasréti temetőben: „Kedves Jóska, mielőtt végképp hazasiéttél a Városból, az Urbsból, mely annyiunk számára — nem utolsósorban a Te tanításaid nyomán — az emberi kultúra legfényesebb központja volt és marad, mint mestertől és barátától búcsúzom Tőled, itt összesereglt tanítványaid nevében, mint e tanítványok egyik doyenje, hiszen az első egyike voltam ama sokak közül, akik Tőled tanultak irodalmat, művészetet, tudományt, emberséget”. (Kortárs, 1975. 1976.)